

- 2) Vai Direktīvas 2006/112 314. pants ir jāizprot un jāinterpretē tādējādi, ka, lai gan PVN rēķinā norādīts, ka preces ir atbrīvotas no PVN (Direktīvas 2006/112 226. panta 11. punkts) un/vai pārdevējs ir piemērojis peļņas daļas režīmu, lai piegādātu preces (Direktīvas 2006/112 226. panta 14. punkts), nodokļa maksātājs iegūst tiesības piemērot PVN peļņas daļas režīmu tikai tad, ja preču piegādātājs faktiski piemēro peļņas daļas režīmu un pienācīgi izpilda savas saistības PVN samaksas jomā (maksā PVN par peļņas daļu savā valstī)?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 16. septembra rīkojumu lietā T-578/14 VSM Geneesmiddelen BV/Eiropas Komisija 2015. gada 1. decembrī iesniedza VSM Geneesmiddelen BV

(Lieta C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: VSM Geneesmiddelen BV (pārstāvis – U. Grundmann, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 16. septembra spriedumu lietā T-578/14, par kuru tika paziņots 2015. gada 21. septembrī pa faksu;
- atcelt palātas priekšsēdētāja lēmumu nepievienot 2015. gada 22. un 24. jūlijā iesūtītās vēstules lietas T-578/14 materiāliem, par kuru tika paziņots 2015. gada 21. septembrī;
- atzīt, ka Komisija prettiesiski nav noteikusi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei veikt veselīguma norāžu uz botāniskajām vielām novērtējumu kopš 2014. gada 1. augusta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1924/2006 13. panta 3. punktu un, pakārtoti, atcelt lēmumu, kas, kā tiek apgalvots, ir iekļauts Komisijas 2014. gada 29. jūnija vēstulē, nenoteikt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei veikt veselīguma norāžu uz botāniskajām vielām novērtējumu pirms 2014. gada 1. augusta saskaņā ar 13. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (turpmāk tekstā – “regula par veselīguma norādēm”) 13. panta 3. punktu Eiropas Komisijai bija pienākums vēlākais līdz 2010. gada 31. janvārim pieņemt sarakstu ar atļautajām norādēm attiecībā uz pārtikā izmantotajām vielām. Sagatavojot šo sarakstu pieņemšanai, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (turpmāk tekstā – “EFSA”) bija jāizvērtē dalībvalstu iesniegtās norādes. Tomēr 2010. gada septembrī Komisija paziņoja, ka ir jāaptur un jāpārskata novērtējuma procedūra attiecībā uz veselīguma norādēm uz botāniskajām vielām, pēc kā EFSA pārtrauca šo norāžu izskatīšanu. Komisija apturēja vienīgi to novērtējuma procedūru, kas attiecās uz botāniskajām vielām, taču ne procedūru, kas attiecās uz līdzīgām ķīmiskām vielām.

VSM *Geneesmiddelen B.V.* ar 2014. gada 23. aprīļa vēstuli lūdza Eiropas Komisijai uzdot EFSA nekavējoties atsākt veselīguma norāžu attiecībā uz pārtikā izmantotajām botāniskajām vielām izvērtēšanu.

VSM *Geneesmiddelen B.V.* būtiski ietekmē šī tiesiskā vilcināšanās un neskaidrība veselīguma norāžu saistībā ar pārtikā izmantotajām botāniskajām vielām jomā. Vairākas Eiropas Komisijai iesniegtās veselīguma norādes attiecas uz botāniskajām vielām, kas tiek izmantotas VSM *Geneesmiddelen B.V.* produktu klāstā. To vidū ir norādes, kas attiecas uz nātri/*urtica* (norādes 2346, 2498 un 2787), divšķautņu asinszāli/*hypericum perforatum* (norādes 2272 un 2273), melisu (norādes 3712, 3713, 2087, 2303 un 2848) un burvju lazdām/*lhamamelis virginiana* (norāde 3383). Nevienu no šīm norādēm EFSA līdz šim brīdim nav izvērtējusi un līdz ar to tās nav iekļautas Komisijas sarakstā saskaņā ar regulas par veselīguma norādēm 13. panta 3. punktu.

Atbildīgais komisārs 2014. gada 19. jūnija vēstulē informēja apelācijas sūdzības iesniedzēju, ka Komisijai vairākas dalībvalstis un citas ieinteresētās personas esot izteikušas bažas par atšķirīgo attieksmi attiecībā uz produktiem, kuros ietvertas šādas vielas saskaņā ar tiesību aktiem par veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, no vienas puses, un tiesību aktiem par tradicionālajiem augu izcelsmes medikamentiem, no otras puses. Komisija informēja apelācijas sūdzības iesniedzēju, ka tā šajā stadijā neuzsāks veselības norāžu saistībā ar botāniskajām vielām izvērtēšanu. Komisijai esot vajadzīgs laiks, lai izlemtu, kāda būtu vislabākā rīcība.

Apelācijas sūdzības iesniedzējai nav pieņemama komisāra atbilde. Tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas juridiskais pārstāvis šajā tiesvedībā 2014. gada 8. jūlijā nosūtīja vēl vienu vēstuli, norādot termiņu, līdz kuram EFSA būtu jāuzsāk veselīguma norāžu saistībā ar botāniskajām vielām novērtēšana un kurš beidzās 2014. gada 31. jūlijā. Atbilde uz šo vēstuli netika saņemta.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību Vispārējā tiesā, lūdzot to atzīt, ka Komisija prettiesiski nav noteikusi EFSA veikt veselīguma norāžu saistībā ar botāniskajām vielām novērtējumu, un, pakārtoti, atcelt lēmumu nenoteikt EFSA veikt veselīguma norāžu saistībā ar botāniskajām vielām novērtējumu. Vispārējā tiesa ar 2015. gada 16. septembra rīkojumu noraidīja prasību lietā T-578/14 kā nepieņemamu. Ar šo apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu atcelt iepriekš minēto Vispārējās tiesas rīkojumu un pieņemt nolēmumu Vispārējā tiesā celtajā prasībā.

Pārsūdzētajā rīkojumā esot pārkāpti procesuālie noteikumi, kas nelabvēlīgi ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses, un turklāt Vispārējā tiesa šajā rīkojumā esot pārkāpusi Savienības tiesības. Vispārējā tiesa nosprieda, ka prasība nav pieņemama, jo i) apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija ievērojusi tiesību aktos noteiktos termiņus; ii) apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija pienācīgi pierādījusi, ka tai ir interese uzsākt šo tiesvedību; iii) Regulas Nr. 1924/2006 28. pantā paredzētie pārejas pasākumi ir pietiekami, lai aizsargātu uzņēmējus, kas iesaistīti pārtikas apritē, un līdz ar to minētajiem uzņēmējiem netiktu radītas galīgas priekšrocības, ja tiktu pieņemts atļauto veselīguma norāžu saraksts, un iv) saskaņā ar regulas par veselīguma norādēm normām Komisija var noteikt termiņu, kādā jāpieņem atļauto norāžu saraksts un tai šajā ziņā ir plaša rīcības brīvība. Šie Vispārējās tiesas secinājumi esot pretrunā LESD, Eiropas Savienības Pamattiesību hartai un citiem ES tiesību aktiem.

Komisijai neesot plašas rīcības brīvības attiecībā uz to, kad un kā rīkoties. Regulas Nr. 1924/2006 13. panta 3. punktā ir noteikts, ka Komisijai pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas esot jāapspriežas ar EFSA un ka tai saraksts ir jāpieņem vēlākais līdz 2010. gada 31. janvārim. Komisijai neesot rīcības brīvības ne attiecībā uz apspriešanos ar EFSA, ne arī attiecībā uz to, ka saraksts ir jāpieņem līdz 2010. gada 31. janvārim. Vispārējās tiesas argumentācija esot kļūdaina. Tā kā dalībvalstīm esot pienākums ieviest ES direktīvu saturu līdz direktīvā noteiktajam termiņam un līdz ar to tām ir saistošas ES tiesības, tas pats attiecoties uz Eiropas Komisiju, kurai arī ir saistoši Regulā noteiktie termiņi. Ja tas, ka dalībvalsts neievēro termiņus, tiek uzskatīts par acīmredzamu ES tiesību pārkāpumu, tas pats attiecoties uz to, ka Komisija neievēro regulā par veselīguma norādēm noteiktos termiņus.

Vispārējā tiesa esot kļūdaini apgalvojusi, ka tādus uzņēmējus, kas iesaistīti pārtikas aprītē, kā apelācijas sūdzības iesniedzēju, aizsargājot pārejas pasākumi. Regulas par veselīguma norādēm 28. panta 5. punktā ir tieša atsauce uz 13. panta 3. punktu, kas nozīmē, ka pārejas pasākumi beidzās vēlākais 2010. gada 31. janvārī. Esot pieļaujams, ka noteikto termiņu nav iespējams ievērot un ka pārejas pasākumi pēc 2010. gada 31. janvāra tiek piemēroti vēl pāris mēnešus, taču likumā noteiktā termiņa neievērošana sešus gadus nav saderīga ar pašas regulas par veselīguma norādēm mērķiem.

Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja ir iesniegusi norādes, kuras šobrīd izskata EFSA, to var uzskatīt par tieši skartu un tiesīgu celt prasību pret Komisiju. Vispārējās tiesas argumenti lietā T-296/12 ir piemērojami šajā lietā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja esot ievērojusi visus LESD 265. un 263. pantā paredzētos termiņus. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saskaņā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 3. decembrī iesniedza *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) – *Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements/ Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-646/15)

(2016/C 048/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Atbildētāji: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar brīvību veikt uzņēmējdarbību vai kapitāla brīvu apriti, vai arī pakalpojumu sniegšanas brīvību ir saderīgi, ja dalībvalsts ievieš un uztur spēkā tiesību normas, piemēram, *Taxation of Chargeable Gains Act 1992* [1992. gada likuma par peļņu, kas apliekama ar nodokli] 80. pantu, saskaņā ar kuru nodoklis tiek iekasēts par negūto peļņu no aktīvu vērtības, kas ir iekļauta trasta fondā, ja par trasta pārvaldniekiem jebkurā brīdī kļūst personas, kurām šajā dalībvalstī nav domicils vai parastā dzīvesvieta?
- 2) Pamatojoties uz pieņēmumu, ka šāda nodokļa iekasēšana ierobežo attiecīgās brīvības īstenošanu, vai šāda iekasēšana ir pamatota saskaņā ar līdzsvarotu nodokļu piemērošanas pilnvaru sadalījumu un vai šāda iekasēšana ir samērīga, ja likumdošanā pilnvarotajiem netiek piešķirta iespēja atlikt nodokļa iekasēšanu vai maksāt pa daļām, kā arī netiek ņemta vērā jebkura turpmākā trasta aktīvu vērtības samazināšanās?
- 3) Vai ar kādu no pamatbrīvībām ir saistīts tas, ka dalībvalsts iekasē nodokli par negūto kapitāla pieaugumu par trastiem piederošo aktīvu vērtības pieaugumu laikā, kad lielākajai daļai pilnvaroto šajā dalībvalstī vairs nav domicila vai parastās dzīvesvietas?